

[Finansministeren.]

Thyregods fremsættelsestale. Til slut i denne siges det, at der savnes svar på nogle spørgsmål, som i fjor blev stillet af udvalget. Det er for så vidt rigtigt nok — jeg har just kontrolleret, at disse spørgsmål, er stillet den 22. juni, det vil altså sige umiddelbart før folketinget tog på sommerferie. Nogle af spørgsmålene kræver særdeles omfattende undersøgelser for at blive besvaret. Der er skaffet svar på nogle af spørgsmålene, men på det tidspunkt, da de lå klar, var der ikke mere noget udvalg, for da var vi kommet ind i det nye folketingsår. Der er andre af spørgsmålene, som det nok vil tage nogen tid at komme til bunds i, hvis man virkelig ønsker det. Jeg går ud fra, at når udvalget bliver nedsat, vil man stille spørgsmål igen, og jeg skal da foranledige, at arbejdet med dem fremmes så meget, det kan lade sig gøre.

Ove Hansen: Regeringen har allerede flere gange fremsat lovforslag om kooperationsbeskatningen, og nu har vi for anden gang til drøftelse lovforslag fremsat af venstre og det konservative folkeparti.

Jeg vil gerne sige et par ord om dette problem, som vi har drøftet i udvalget — men ikke meget, for vi havde kun nogle få udvalgs møder i fjor; vi har ikke fra mit partis side adgang til at bestemme tempoet i udvalgsarbejdet, da forslagsstillerne har haft formandsposten og derfor bestemt arbejds-tempoet. Jeg er egentlig ked af, at vi ikke nåede videre end til nogle enkelte udvalgs møder i fjor. Jeg tror ligesom den højtærede finansminister, at vi nu må se at komme til et resultat, så vi ikke fremdeles skal vende tilbage til spørgsmålet om denne kooperationsbeskatning.

Jeg forstår godt, at der kan være vanskeligheder, ikke mindst i udvalgsarbejdet, når næsten hvert parti har sit forslag til løsning af problemerne. Jeg forstår også, at der er nogle familievanskeligheder. Jeg har nogle gange læst andelsbladet Samvirke, og man må erkende, at det ikke ligefrem er anerkendende ord, der først og fremmest rettes mod venstre om deres lovforslag her.

Når andelsbevægelsens folk i stor udstrækning tager afstand fra venstres lovforslag, skal dette vist bl. a. ses i forbindelse med den forskelsbehandling, der foreslås mellem brugsforeninger og øvrige andels-

foreninger. Efter venstres forslag skal brugsforeningerne beskattes på tilsvarende måde som private virksomheder, medens andelsforetagender som mejerier, slagterier og indkøbsforeninger fremdeles skal være underkastet de nugældende vilkår for kooperationsbeskatning.

Det er ikke let, synes jeg, at finde en motivering for denne forskelsbehandling. Når en virksomhed drives på andelsbasis, hvad enten det drejer sig om en brugsforening eller et mejeri, kan jeg ikke se, hvorfor denne forskelsbehandling skal finde sted. Efter min opfattelse drives virksomhederne på lige vilkår, nemlig på andelsbasis. Nu er jeg godt klar over, at forslagsstillerne vil hævde, at den dividende, en landmand får f. eks. fra et mejeri eller et slagteri, skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Det er naturligvis rigtigt, men til gengæld er de udgifter, som han har til mejeriet eller slagteriet, også fradragsberettigede, for så vidt de angår gårdens drift. Akkurat det samme gør sig gældende over for en brugsforening. Her er udgifterne jo også fradragsberettigede i den skattepligtige indkomst, for så vidt de vedrører gårdens drift, derimod ikke hvis de vedrører den private husførelse. En eventuel dividende for varer, indkøbt i en brugsforening, men til gårdens drift, er da også skattepligtig. Det afgørende i skattemæssig henseende må være, at dersom en udgift er fradragsberettiget i den skattepligtige indkomst, skal indtægten — det være sig dividende, bonus eller rabatydelser — medregnes som indkomst. Den sondring mellem brugsforeninger og andelsforeninger, som venstre foreslår, findes ikke i det konservative folkepartis forslag. Jeg synes derfor egentlig, at det konservative forslag er, skal jeg sige lidt mere logisk.

Inden jeg gør nogle flere bemærkninger til lovforslagene, vil jeg gerne straks sige, at mit parti er villig til i udvalget meget nøje at gennemgå og drøfte alle problemerne om kooperationsbeskatningen. Jeg ser meget gerne, at vi kommer til et resultat, om muligt når til enighed. Jeg tror, at erhvervslivet og ikke mindst kooperations og andelsbevægelsens folk gerne så en varig løsning af hele dette problem.

Det ærede medlem hr. Fanger har tidligere givet udtryk for — jeg tror også, det